

Lóhere-virág-bojtos,
félregombolt ing a tájkép,
hasítékán kivillan a föld.

Azt hiszem, új szervem nőtt:
lila, gyöngy-ikrás lóhere-gömb.
Majd én kiveszem – mondtad,

és meglelted a bal tudóm mögött
úgy két centire, avval kész.
Gondoltam: ennyi.

Nem is fájt. Bámultam a zöldet,
a kéket, a túlérő vidéket:
mintha már nem várna semmi.